GÜNAYDIN

uslura 35

IRKÇILIKLA MÜCADELE DERNEĞİ

Çabuk berberbaşı, aman haydi yap !
Seçim tıraşı bu, sinekkaydı yap !
-Berber Nâtık Nutkî -

EVLENME TEKLİFLERİNE GELEN CEVAPLAR

SAYIN OKURLARIMIZ

Gördüğünüz gibi, USTURA'da, sık sık değişiklik ve yenilik yapmakta, mizahın her türünden örnekler sunmaktayız. Bu arada USTURA'nın 28'inci sayısına, bir mizah türü olarak, evlenme ilânları koymuştuk. Bu ilânlarda dört kızla iki erkek sözde evlenmek istiyorlardı. Evlenme ilânları çıktıktan sonra bizi çok şaşırtan bişey oldu.

Ellisekiz mektup aldık. Ellisekiz erkek okurumuz, evlenme ilânı veren bayanlarla evlenmek istediklerini yazıyordu. Bu 58 okurdan yalnız biri işin şaka olduğunu anlamış ve şaka yollu cevap yazmıştı. Geri kalanları, ciddî evlenme mektuplarıydı. Altı tanesi manzumdu, (Şiir). On üç mektubun içinden evlenmek isteyen okurların resimleri de çıktı. Aslan gibi, yakışıklı delikanlılar.

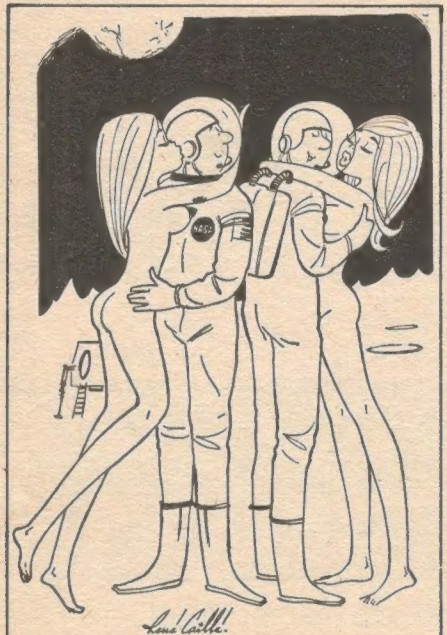

-Bana bak, dünyaya dönünce bu sürpriz için bir kelime söyle - mek yok!

Bu mektuplar, bizce, en iyi mizah eserinden daha üstün mizah değeri taşıyorlar. Gerçek hayatın mizahı tasarlanarak yazılan mizahı çok çok aşıyor. Ama bu mektuplara salt mizah demek doğru olmaz. Bunlar "acılı-güldürü" traji-komik mektuplardır. Bu güzel mektupları okumaktan okurlarımızın yoksun kalmalarını istemediğimiz için, yazanların kimliklerini açıklamadan, elli sekiz mektuptan ikisini sunuyoruz:

Pazar gecesi saat 10 dan 14 e kadar yazılmıştır.

Sayın Bayan

Ustura ilâvesinde okuduğum yaşınızın 31 yaşında olduğunu ve fakir kız olduğunuzu kira evinde oturduğunu kilonuzun 38 kilo çektiğini yazıyorsunuz. Kilonuzun 38 kilomu olduğunu acele olaraktan bildirin ve bir de geriye göndermek suretiyle bir resminizi gönderin. Bu cevabımı cevapsız bırakmayacağınızı, insaniyetliğinizden umarım ve bir zat adresinizi ve isminizi bildirmenizi ayrıyette temenni ederim?

Biraz olsun kendi hayatımı size kısada olsa özetlemekteyim. Üç tane (...) dükkânımız var kendimizin 3 evimiz var kendimizin Allaha çok şükür. Allah olmayanlara da versin herkesin kalbine göre versin. Annem babam var 3 kız kardeşim 2 oğlanız oğlan kardeşim vatanî görevini yapmaktadır 6 aylık.

Benim yaşım 33. Bunlar karşısında 2 defa evlenmiş durumdayım..... Evlenmeden önce 83 kilo idim fakat evlilik olunca kendimi daha iyi hissettim fakat ayrıldığım ailelerden hiç olmayacak sebeplerden ayrılmış olduğum

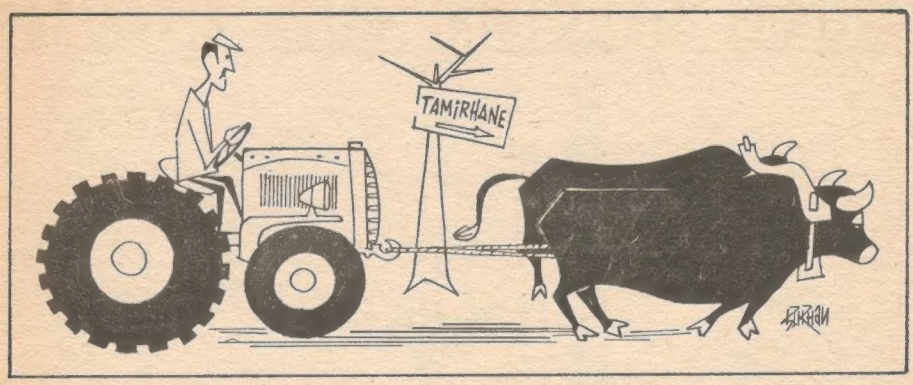

için şu anda 69 kilo geliyorum..... bunlar karşısında evlenip ayrıldığımın sebebini sorarsanız 2 inci mektubumda bütün sebepleriyle yazar ve sizinde bana hak verdiğinizi anlarım. Size şu fotoğrafımı gönderiyorum. Fotoğrafım 83 kilo olduğum zamandır. Teklifim ciddi dir. Belki de sizde diyebilirsiniz iki sefer kız oğlan kız almış kimbilir ne biçim insandır dersiniz fakat biraz evvel yazmış olduğum gibi ikinci mektubumda bildiririm.

Sizde bize fotoğrafınızı gönderiverirseniz memnun edersiniz birbirimizin fotoğraflarını tekrar geriye gönderebiliriz burda sonsus selâm yollarken iyi günler saatler ve dakikalar geçirmenizi temenni ederken cenabı Allahtan sıh hatli olmanızı dilerim en kısa zamanda menfi ve terakki cevabınızı beklerim yazan ve talip olan.....

Hanım Efendi,

Mejmuada çıkan ilânınızı okudu ğum an size şu mektubu yazma hissini duydum. Sizinlen hayatımı birleştirmeğe hazırım eğer siz şu naçiz teklifimi kabul etmiş olursanız beni ne kadar ihya etmiş olursunuz beni size karşı çeken his kullandığınız kayası gülü rümzudur.....hislerim çok cittidir sizinde hislerinizin citti olmasını dilerim memlekette mallarımız da var diyeceğim bu kadardır.

Saygılarımlan hoşçakalın vazifeniz de başarılar dilerim.

Akşamları saat 21 den sonra telefon ederseniz varım gündüzleri bulunmam arkadaş çıkar telefona onada adresi verebilirsiniz tenbihlidir.

-Utanırım, çıplak poz veremem !

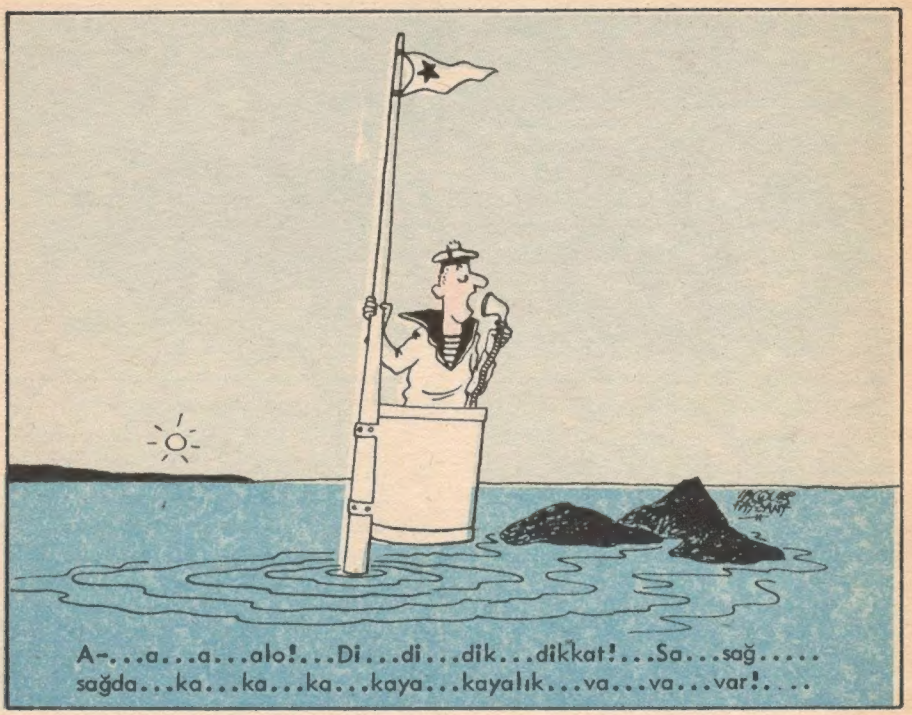

FIKRALAR

YANLIŞLIK

Genç kızla sevişen adamın, sonradan kızın annesiyle evlenmiş olmasına herkes şaştı. Bir gün adam durumu şöyle açıkladı:

-Kızını istemek için, annesinin evine gitmiştim. Meğer karşımdaki, annesi değil anneannesiymiş.. Kızınızla evlenmeme izin verir misiniz? dedim. O da kabul etti.

◆

GENERAL

Er, birden hazırola geçip, kamyonu selamlayınca, arkadaşı sordu:

-Neden kamyona selâm verdin?

-Görmedin mi, üzerinde, "General Motors" yazılıydı.

◆

MASAL

-Anne, masal anlat!. diye tutturan çocuğuna kadın, uydurduğu bir masalı anlatıyordu:

-Bir varmış, bir yokmuş. Bir kadın varmış, ama parası yokmuş.. Bir gece, zengin olayım diye dua edip öyle yatmış. Sabahleyin uyanınca bir de bakmış ki, masanın üzerinde yüz lira var..

Çocuk, sözünü kestiği annesine sordu:

-Kocası işin farkına varmamış mı?

◆

HALİS SÜT

Fıkraları bir dilden başka dile çevirmek çok zordur. Çünkü her ulusun kendine özgü bir mizah anlayışı vardır. Örneğin şöyle bir İsviçre fıkrası vardır. Öğretmen öğrencisine soruyor:

-Bir litre sütte kaç desilitre su vardır?

Öğrenci,

-Beş desilitre süt, beş desilitre de su.. diyor.

İşte bu, İsviçre'de fıkradır, gülünür, ama Türkiye'de bu fıkra halis süttür.

◆

KAÇ YAŞINDA

Misafir gelen adam, evin küçük oğlunu hesaptan sınava çekiyordu:

- Dünya, güneşin çevresinde 365 günde döner, kendi ekseninde yse 24 saatte döner. Everest tepesinin yüksekliği 8840 metredir. Fatih, İstanbul'u 1453 de fethetti. Saf su yüz derecede kaynar, sıfır derecede donar. Şimdi söyle bakalım, ben kaç yaşında olabilirim?

Çocuk, biraz düşündükten sonra,

-Otuz altı.. dedi.

-Niçin otuz altı?

-Çünkü, ağabeyim on sekiz yaşında. Babam, onun için hep yarım akıllıdır der.

◆

AĞIR CEZA

Karısını dövdüğü anlaşılan suçlu kocaya yargıç,

-Sizi ağır cezaya mahkûm ediyorum, dedi. Altı ay, her sabah karınızı öpeceksiniz!

LÂF OLA BERİ GELE

Hayatımızın ilk yarısını anababamız, son yarısını da çocuklarımız berbat eder.

●

Kocalarının ilk öpüşünü hiç unutamayan annelerin, şimdi, ilk kocalarının adını bile hatırlayamayan kızları var.

●

Bir kadın dedikodu yapmıyorsa, hiç ahbabı yok demektir.

●

Cesaret denilen şey, çok zaman, bir dakika daha sabretmektir.

●

Erkekler terstir: gençken kaçarlar, orta yaşta koşarlar, yaşlanınca da kovalarlar, yakalayınca da ne yapacaklarını unuturlar.

●

Bir zamanlar kadınlar çocuk doğurup doğuramayacaklarını doktorlara soruyorlardı, şimdiyse ev sahiplerine soruyorlar.

●

Bir kadının çenesini açma sını ya da kapamasını söyliyebilecek biricik adam, dişçidir.

●

Bir elektrik ya da telefon direği, bir otomobile çarpmışsa ancak nefsini koruma içindir.

NEYSE HALİN ÇIKSIN FALİN

KOÇ BURCU (21 Mart-20 Mayıs): Dünyanın nüfusu üç milyar olduğuna göre, demek ki, sizin burcunuzda doğmuş 250 milyon insan var.

BOĞA BURCU (21 Nisan-20 Mayıs) : Yalnız Türkiye'de Boğa burcunda, yani sizinle aynı tarihte doğmuş 3 milyon insan vardır.

İKİZLER BURCU(21 Mayıs-20 Haziran): Dünyadaki 250 milyon, Türkiye'deki 3 milyon insandan biri de sizsiniz. Demek, sizin yıldızınız, Türkiye'deki 3 milyon kişinin de yıldızıdır.

YENGEÇ BURCU (21 Haziran - 20 Temmuz): Aynı tarihlerde doğdukları, yani yıldızları aynı olduğu için, 250 milyon kişinin de falları aynı olacak demektir.

ASLAN BURCU (21 Temmuz- 20 Ağustos): "Aslan burcunda doğanlar bugün hastalanacaklar" diye yazsak, siz de buna inansanız, Türkiye'de 3 milyon kişi hastalanacak ve...

BAŞAK BURCU (21 Ağustos- 20 Eylül) : Türkiye baştan başa hastane olacak demektir. Aman kendinize dikkat edin, soğuk almayın, sakın üşütmeyin.

TERAZİ BURCU (21 Eylül-20 Ekim): Yalnız kendinizin sandığınız bu yıldız falı, Türkiye'deki 3 milyon, dünyadaki 250 milyon kişinin falı olduğuna göre...

AKREP BURCU (21 Ekim-20 Kasım)-Hâlâ bu yazıları okuyor, yıldız falına inanıyor musunuz ? Ama insanoğlu meraklı olduğundan...

YAY BURCU (21 Kasım-20 Aralık): "Bakalım ne olacak?" diye bu yazıyı sonuna kadar okuyacaksınız. Çünkü yay burcunda doğanlar çok sabırlı olurlar.

OĞLAK BURCU (21 Aralık- 20 Ocak) : Çok dikkatli olmalısınız. Ayvayı yemek ihtimaliniz vardır. Çünkü bir atasözümüz "Sabreden derviş, ayvayı yemiş" der.

KOVA BURCU (21 Ocak-20 Şubat): Siz çok temiz, çok saf, içi dışı bir, naylon gibi bir insansınız. Bu yazıyı hâlâ okumak zahmetine...

BALIK BURCU (21 Şubat-20 Mart) Katlandığımız için teşekkür ederiz. Bu açıklamalardan sonra hâlâ yıldız falına inanıyorsanız prensip sahibi olduğunuz için sizi candan kutlarız. Aşk olsun yani.

●

HÂLÂ MI BULAMADILAR?

Çocuk, gazete okuyan babasına yaklaştı,

-Babacığım, aritmetik dersime yardım eder misin?

Baba, başını gazeteden kaldırıp,

-Peki, sor bakalım, neymiş? dedi.

-Öğretmen, bir dairenin alanını bulmamızı söyledi.

-Hay Allah.. Hâlâ mı bulamadılar? Ben çocukken de hep bunu sorarlardı.

●

PİYANGO BİLETİ

Genç kız sırtında kürk mantoyla eve dönünce, annesi kuşkuyla, mantoyu nereden aldığını sordu. Kız,

-Bir eşya piyangosu bileti almıştım da ordan çıktı, dedi.

Kızın birden şansı açılmıştı. Evine, hep eşya piyangosundan çıkan lüks elbiseler, pahalı mücevherler getiriyordu.

Bir soğuk kış günü, genç kız sobaya yaklaşmış bacaklarını ısıtırken içeri giren annesi,

-Aman kızım, dedi, sobaya çok yaklaşma, piyango biletini yakacaksın...

TREZ

20. Sayımızın orta sayfasını karikatürlerine ayırdığımız Trez, günümüz karikatürcülerinin en başta gelenlerinden biridir.

Sanat yapıtlarının psikanaliz açısından incelenmesi ve değerlendirilmesi, zamanımızda oldukça yaygın bir yöntemdir.. Bu bakımdan Fransız karikatürcü Trez, psikanalistlere büyük olanaklar bağışlamaktadır. Bu sanatçının bütün çizgilerinin arkasında, bir küçük başarının muzip yüzü sezilmektedir..

Trez, düşüncelerini çizgiyle anlatmakta eşine az rastlanır bir büyük ustadır. Çizgiyle deyişi kesin, açık, canlı ve doğaldır.

Onbeş yıldanberi adı, dünya karikatür sanatında ön sırada gelen Trez'den seçilmiş bu sayımızdaki karikatürler, onun sanat değerini belirten örneklerdir.

-Herhalde yattılar, ışıklar söndü.

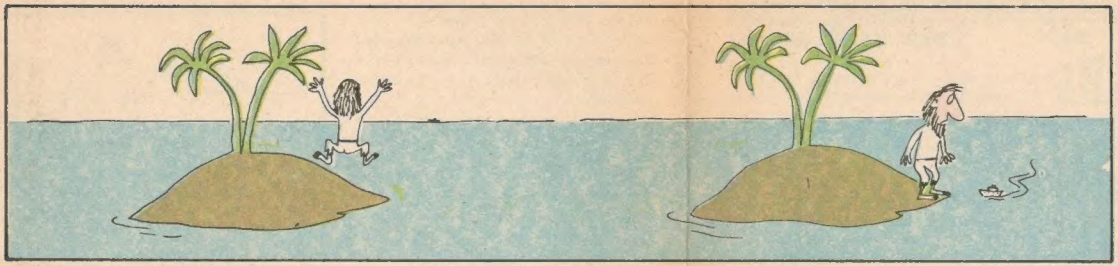

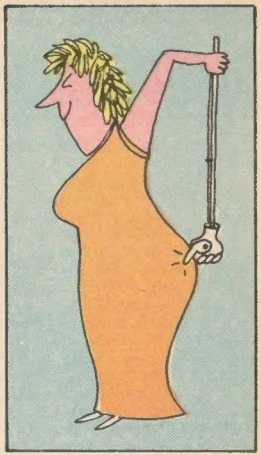

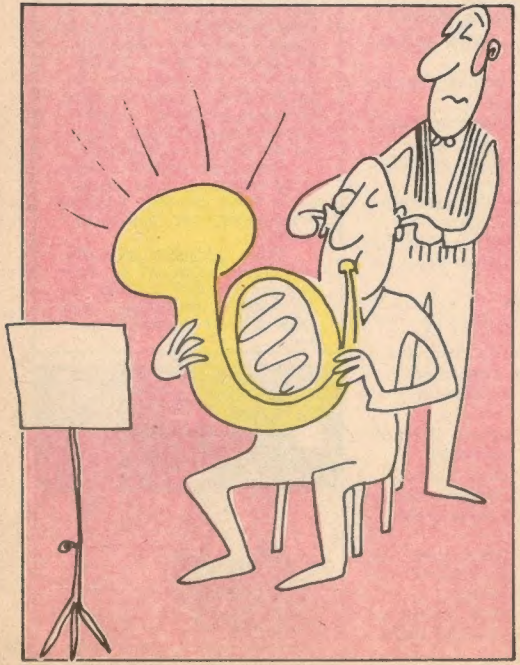

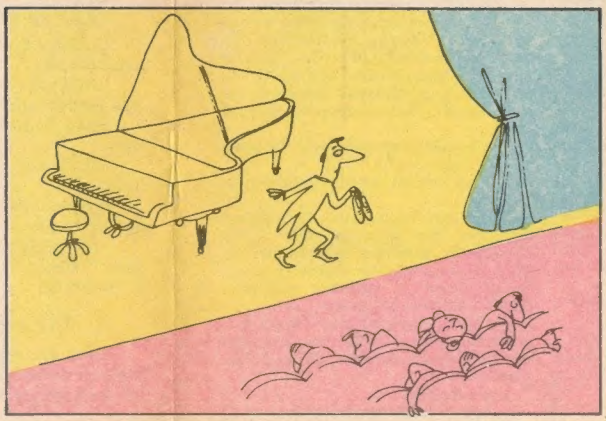

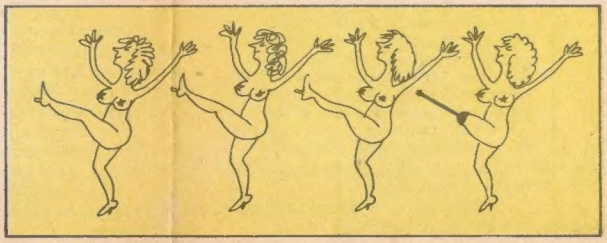

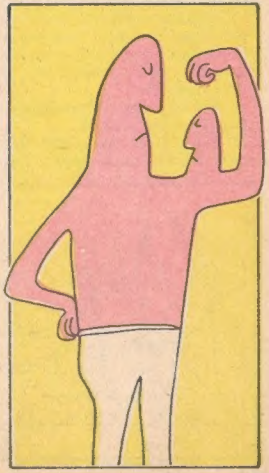

TRİSTAN BERNARD'dan bir hikaye

ÜSTÜN BAŞARI

Durand-Aman birader, ne başarı, ne başarı !..

Dupont-Yazacağımız dramdan bahsettin mi? "Koltuktaki kelleler" den?

Durand-Tabif...Senin şu, eseri yazmadan önce kamuoyunu yoklama fikrin yok mu? Bir harikaydı vallâhi. Hiç olmazsa akıntıya kürek çekmemiş oluruz böylelikle...

Dupont-Hem sonra, piyesimiz oynanınca seyirci, asıl halk tabakası, konuyu daha önce beğendiğinden, bizim tarafımızı tutar...Eleştirmenler ne haltetseler nafile o zaman. Halkın gözyaşlarını durduramazlar ; hıçkırıklarını boğamaz, kalplerin bizimkilerle aynı tempoda çarpmasına engel olamazlar...

-Haklısın. Elimde örnek de var. "Koltuktaki kelleler"den önceki gün, ilk karıma bahsettim, yemekte. Tabif bizim fikrimiz, yazacağımız eser diye söylemedim.

-İyi etmişsin. Söyleseydin aptallık ediyorsunuz derdi...

-Olmuş bir vak'a gibi anlattım. Aman birader, tam küçük Adrienne'in kaçırılışına sıra gelmişti ki, biliyorsun, hani kelle uçuranların damdan kaçırdıkları üç aylık çocuğu, takipçiler yaklaşınca, bir şömine bacasından içeri bırakıveriyorlar...

-Takipten vaz geçilince de yeniden gelip alıyorlar...Hatta evden çıkarlarken, haydut, kucağında çocukla yavrucağın annesinin önünden geçiyor...

-Anne yaklaşıyor, kuruma bulanmış çocuğuna bakıyor ve : "Yok, bu benim yavrum değil. Bu âdeta bir zenci yavrusu" diye çığlığı basıyor...İşte tam bu noktada karım da feryadı kopardı. Öyle yürekten ağlayıp haykırıyordu ki, gürültüsüne kaynanam yetişti. Kızını dövdüm sanıp üstüme çullandı...

-Verdiğin havadise pek memnun oldum doğrusu...

-Asıl önemli sahneye geldiğim zaman ise...

-Yalvarırım, anlatma. O sahneyi ben icat ettim, lâkin ne zaman herifi karyolanın demirine bağladıkları aklıma gelse, dehşetten tüylerim diken diken oluyor, sırtım buz kesiliyor. Yapma Allahını seversen...

-İşte o sahnede karım iskemlesinde, kaynanam koltuğunda hizmetçi de kapı dibinde şırakkadak düşüp bayıldılar...

-Fevkalâde ...

-İş o kadarla bitmiyor ki...Ayıldıkları zaman işi kapıcıya, konu komşuya anlattılar. Mahallede panik oldu sanki. Sonra berbere gittim. Herife üç gündür piyesi anlatıyorum. Korku dan eridi, bitti. Müşteriler dersen daha beter. Hepsi duyduklarını bire bin katarak sağda solda anlatıyorlar.

-Yahu, şahısları yaratırken sakın fazla mübalağa etmiş olmayalım?

-Boş ver. Halkı ilgilendirmek için ne gerekirse yapmalı.

-Acaba piyesi yazıp oynattırdığımız zaman ne olacak?

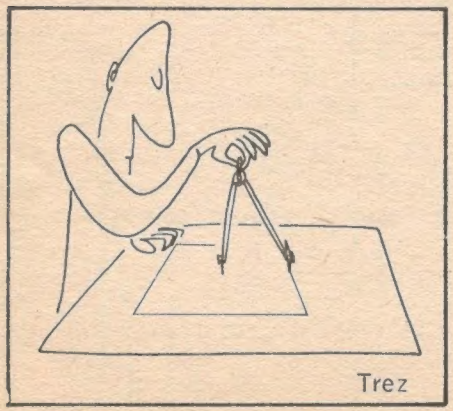

Trez

-Hiç değilse beş yüz temsil verilir.

-Desene milyoner olduk gittik...

(Bu sırada sokaktan geçen gazetecinin sesi duyulur : "Yazıyor, haydi kelle uçuranları yazıyor, koltuktaki kelleler meselesini yazıyor !.. İki arkadaş hemen bir gazete alarak icatettikleri hikâyenin ne kılığa girdiğini araştırırlar.)

-Hale bak...Gazetelere bile geçtik şimdiden...

-(Telâşla makaleyi okumağa çalışır) Yahu bunlar piyesten değil, olmuş bir hâdiseden bahsediyorlar.Baksana polis ikinci şube bile işe el koymuş.

-Yaşasın. İşe bak sen.Kelle uçuranların bizim eserimiz olduğu öğrenilince hasıl olacak etkisi,bir düşün . Meşhur olduk gitti yahu...

-Bunu nasıl duyuracağız herkese?

-Gayet kolay.Gazeteye bir mektup döşeniriz : Sayın yazı işleri müdürü! Size kelle uçuranların gerçek şahıslarmış gibi bildirilmesi yanlıştır . Bunlar,çok dokunaklı bir dramın kahramanlarıdır.Henüz üzerinde çalıştığımız bu eser hakkında daha fazla durmak istemiyoruz şimdilik.Gördün mü? Oldu bitti işte !

-Acaba?

-Elbette.Ve ertesi günden itibaren de tiyatro müdürleri ayakları mıza kapanacaklar.

-Mı dersin? Hele şunu da oku bir: "Sanat âleminde Kelle uçuranlar diye esrarlı bir meselenin ortaya çıkması sanat çevrelerinde derin yankılar uyandırmıştır.Bütün Paris'i şiddetle ilgilendiren bu konuya tiyatro yazarlarının kayıtsız kalacakları zaten

tahmin edilemezdi.Sahne eserleri yazmaya hevesli olanları nafile yere yorulmaktan alıkoymak için şimdiden haber verelim ki,bu konuda hazırlayacakları eserlerin oynanması , hemen hemen imkânsızdır. Çünkü zamanımız tiyatro üstadları,pek haklı olarak,bugünün meselesini ele almış bulunuyorlar. Şu andan itibaren ünlü oyun yazarı Victorien Sardou'nun bu isimle bir dram,Pierre Decourcelle'in bir trajedi,Antony Mars'ın bir operet,M.E. Lepelletier'nin de bir roman hazırladıkları haber veriliyor."

-Desene,başardık ama,biraz üstün başarı oldu bu!

DERS

Editör,

-Bu kadar içerseniz, tabiî roman yazamazsınız, dedi,tabiattan ders almalı: Siz hiç hayvanların içki içtiğini gördünüz mü?

Yazar,

-Hayır,görmedim, dedi, peki siz roman yazdığını gördünüz mü?...

ÖLÜMÜNÜN 54. YILDÖNÜMÜNDE

Servet-i Fünun şairlerinden Tevfik Fikret

1867-1915

-Aşıl adı: Mehmet Tevfik-İstanbul'da doğdu. Eskiden "Mekteb-i Sultanî" denilen Galatasaray Lisesini birincilikle bitirdi. Bir süre Dış İşlerinde memurluktan sonra öğretmenliğe başladı. Servet-i Fünun dergisini yönetti. İstibdat döneminin, baskısı artınca, Rumelihisarı'nda yaptırdığı, Aşiyan adını verdiği köşke çekildi. (Aşiyan, 1945 de Tevfik Fikret Müzesi, daha sonra da Servet-i Fünun Müzesi yapıldı.) Amerikan Kolejinde Türkçe öğretmenliği yaptı. 1908 meşrutiyetinden sonra Hüseyin Cahit ve Hüseyin Kâzım'la birlikte Tanin Gazetesini kurdu, ama İttihat ve Terakkî Fırkasının "partisinin" politikasını sonradan beğenmiyerek gazeteyi bıraktı. Galatasaray Lisesi Müdürü oldu. Zamanın Eğitim Bakanı " Maarif Nâzırı" ile anlaşamadığından müdürlükten de ayrıldı. Robert Kolej' de öğretmen olarak kaldı. Bu sayfada sunduğumuz iktidar ilerigelenlerini yeren "Haan-ı Yağma " adlı taşlamasını o sıralarda yazdı. Şeker hastalığından 26 Ağustos 1915 de öldü.

HAAN-I

Bu sofracık, efendiler, ki-iltikama muntazır
huzurunuzda titriyor-şu milletin hayatıdır;
şu milletin ki muztarip, şu milletin ki muhtazır,
fakat sakın çekinmeyin, yiyin, yutun, hapır hapır.

Yiyin efendiler, yiyin, bu haan-ı iştiha sizin;
doyunca, tıksırınca, patlayıncaya kadar yiyin!.

Efendiler!. Pek açsınız, bu çehrenizde bellidir;
yiyin, yemezseniz bugün, yarın kalır mı, kimbilir?
Şu nâdi i ni'am, bakın, kudumunuzla müftehir,
bu hakkıdır gazânızın, evet, o hak da eldebir!.

Yiyin, efendiler, yiyin, bu haan-ı iştiha sizin,
doyunca, tıksırınca, çatlayıncıya kadar yiyin!.

Bütün bu nazlı beylerin, ne varsa ortalıkta say:
Hasep, nesep, şeref, şatat, oyun, düğün, konak saray
bütün sizin, efendiler, konak, saray, gelin, alay
bütün sizin, bütün sizin hazır hazır, kolay kolay

Yiyin efendiler, yiyin, bu haan-ı iştiha sizin,
doyunca, tıksırınca, patlayıncaya kadar yiyin!.

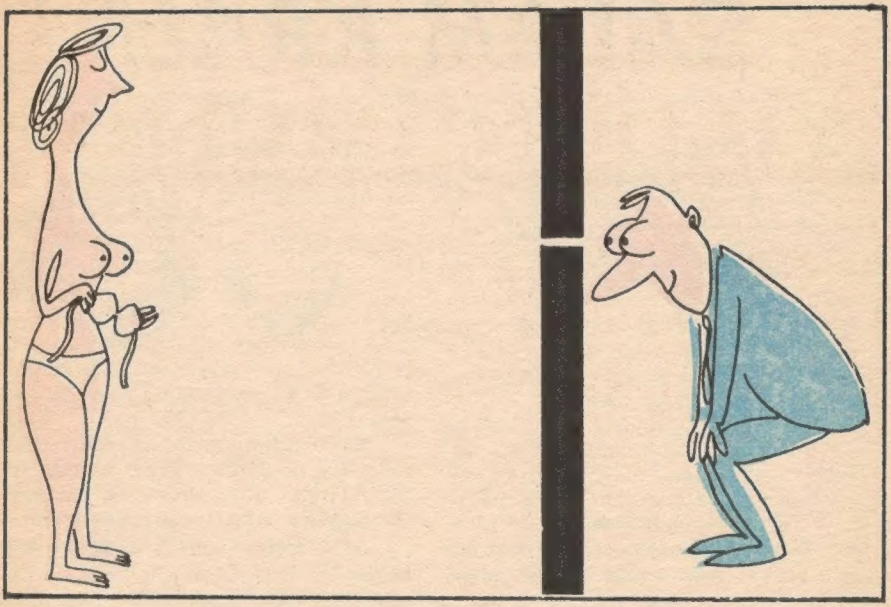

YAĞMA

Büyüklüğün biraz ağır da olsa hazmı, yok zarar,
gurur-ı ihtişamı var, sürûr-i intikamı var.
Bu sofra iltifatınızdan işte ab ü tâlı umar;
sizin şu baş, beyin, ciğer, bütün şu kanlı lokmalar.

Yiyin efendiler, yiyin, bu haan-ı cân-fezâ sizin,
doyunca, tıksırınca, çatlayıncıya kadar yiyin!

Verir zavallı memleket, verir ne varsa; malini,
vücudunu, hayatını, ümîdini, hayâlini,
bütün feraag-ı hâlini, olanca şevk-ı bâlini
hemen yutun, düşünmeyin haramını helâlini.

Yiyin etendiler, yiyin, bu haan-ı iştiha sizin;
doyunca, tıksırınca, patlayıncıya kadar yiyin!

Bu harmanın gelir sonu, kapıştırın giderayak:
Yarın bakarsınız söner, bugün çıtırdayan ocak;
bugünkü miğdeler kavî, bugünkü çorbalar sıcak,
atıştırın, tıkıştırın, kapış kapış, çanak çanak...

Yiyin efendiler, yiyin, bu haan-ı pür-nevâ sizin;
doyunca, tıksırınca, çatlayıncıya kadar yiyin!

YUSUF ZİYA ORTAÇ YAZMIŞTI

"Tevfik Fikret'i Galatasaray'da yardımcı öğretmen olan sakallı Celâl anlattı:

-Koridor duvarına bir genç imzasını atmıştı. Fikret bunu gördü. Çocuk, suratında çakacak tokadı bekliyordu. Ama o, suçluya değil, duvara yürüdü ve cebinden çıkardığı küçük lastikle imzayı sildi. O kadar.

E, ne mi olmuş sonra?..

Sonra, müdür odasının kapısı vurulmuş ve yaramaz öğrenci Fikret'in ellerine kapanmış!.

SALAM KRALI

Lapidus, taşra kasabalarından birinden, çocuk denecek yaşta, Washington'un gürültülü hayatı içine düşüvermiş saf bir delikanlı idi. Saf ama kendine göre kurnazdı da... Birkaç zaman ancak sandviçle karnını doyurabilecek kadar para kazandığı bir takım ağır işlerde çalıştı; sonra bu acaip memlekette bu şekilde zengin olunamayacağını anlayıverdi.

Onlar köyde, hazırladıkları salamları gayet pratik usullerle asarlardı. Şimdi bu lâfın burada ne lüzumu var? demeyin. Zira Lapidüs avâre avâre dolaşırken Washington'un kocaman lüks bakkaliyelerinde dahi salamları bir türlü muntazam asamadıklarını farketti. Neden olmasındı? Salam asıcılığı? İsmi acaipti bu mesleğin ama bir denemek gerekiyordu. Böylece Lapidus işe koyul u.

Pek kolay iş değildi bu! İlk gün pırıl pırıl bir dolar kazandı ama kolunda da bir sürü adale peyda oldu... Artık Lapidus işini geliştirmiş, salamları asmak için çeşit çeşit acaip çengeller ve asma usulleri icat etmişti. Ne kadar da yoruluyordu bilseniz; geceleri adaleleri, kopacak gibi ağrıyordu. Ama Lapidus Amerika'nın "Salam Kralı" olmuştu. Memleketin her köşesinden davetler alıyor, kontratlar yapıyor, Amerika'nın bütün eyaletlerindeki salamları o asıyordu. Sonra sanatında öyle ilerlemişti ki Teksas'ta astığı salamları, Louisiana'da tanıyamazdınız. Her memleketin iktisadî, siyasî ve kültürel durumuna göre salam asıyor ve bunlara "mesut sallantılar", "salam gökleri", "beraber yiyelim", " salamlar altında" gibi orijinal isimler de veriyordu.

Artık milyonerdi Lapidus ve yaşı da elliye gelmişti; gerçi astığı salamları çocukları imiş gibi seviyordu ama çok da yorgündu doğrusu.

Arkadaşı Goldstein'e bir gün şöyle dedi:

-Artık bu işi bırakıyorum dostum: kâfi derecede zengin oldum, fakat çok yoruldum. Onun için şimdiden sonra bir tek adalemi bile kımıldatmamak üzere istirahate çekileceğim!..

Aradan bir yıl geçmişti. Goldstein dostu Lapidus'u hatırladı, Bronx tarafında satın aldığı malikâne dillere destandı ama o henüz Lapidus'un ziyaretine gidememişti. Böylece o sabah yola çıktı ve Bronx'a geldi. Lapidus'un malikânesi tamamen eski bir şatoya benziyordu ve etrafı su dolu bir hendekle çevrili idi. Dışardan:

-Lapidus, Lapidus! diye bağırdı. O zaman kocaman asma kapı zincirleri gıcırdayarak indi.

İri yarı, Herkül gibi bir adam:

-Efendimi mi görmek istiyorsunuz? dedi. O halde binin sırtıma, ben kendisini şatoda hep böyle gezdiririm! Zira bildiğiniz gibi bir adalesini dahi oynatmak istemez!

Goldstein biraz şaşırmıştı ama itiraz etmedi. Dev yapılı uşak onu Lapidus'un yanına taşıdı.

Lapidus bir içim su idi. Kendisine koskocaman, sırmadan bir hamak

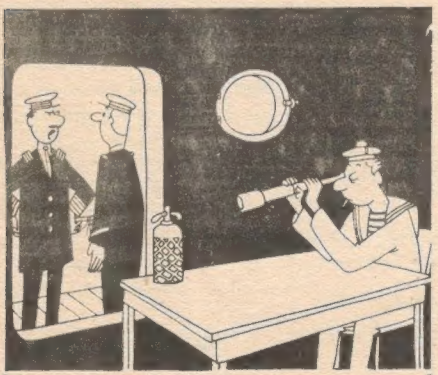

-Korsanları gözetlesin diye görevlendirdiğim tayfayı gördün mü?

yaptırmış, içine uzanmıştı. Etrafında başlarında turbanlar ve ayaklarında saten pantalonlarla tam şark usülü giyinmiş bir sürü adam vardı. Bunların hepsinin ellerinde yelpazeler, hamakta hafif hafif sallanan Lapidus'u yelpazeliyorlardı. Yalnız adamları - nın birinin elinde boyu bir metre - ye yaklaşan bir sigara vardı. Lapidus :

-Sigarayı ağzıma sok ! deyince adam sokuyor.

-Çek ! deyince de çekiyordu. O zaman Lapidus yattığı yerden kocaman bir duman salıveriyordu.

Her yer meyvalar, içkiler ve yiyeceklerle dolu idi. Yalnız Goldstein bu muazzam dekor içinde bir şeye hayret etti. Lapidus acaip bir bornoz giymişti ; öyle ki bu bornuzun yamasız bir yeri yoktu ve bu yamaların üzerinde de 1, 2, 3, 5, 26, 35... gibi rakkamlar yazılı idi.

Goldstein dayanamayıp sordu :

-Azizim Lapidus ; görüyorum ki bütün istediklerini yapmışsın! Bu muhteşem şato, bu adamlar, bu güzel hamak... Doğrusu artık küçük parmağını dahi kımıldatmana lüzum yok ! Her şey mükemmel. Yalnız bu kadar lüks içinde o üzerine giydiğin yama içindeki bornoz da ne demek oluyor ? Herhalde sen çok daha iyi giyinebilirsin... Hem de böyle numaralı yamalar...

Lapidus gülerek arkadışının sözünü kesti :

-Haklısın azizim ! Ama sana şimdi sebebini anlatınca bana hak vereceksin ! Bildiğin gibi hiç bir adalemi kımıldatmamağa karar verdim, ama bazan olmadık bir yerim kaşınıyor ve bunu da ancak ben biliyorum. O zaman adamlarıma meselâ : 28'i kaşıyın demem kâfi geliyor... Anladın mı ?

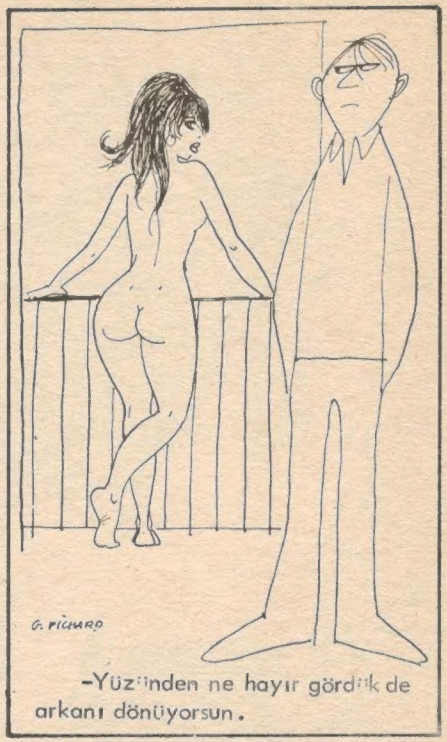

-Yüzünden ne hayır gördük de arkanı dönüyorsun.

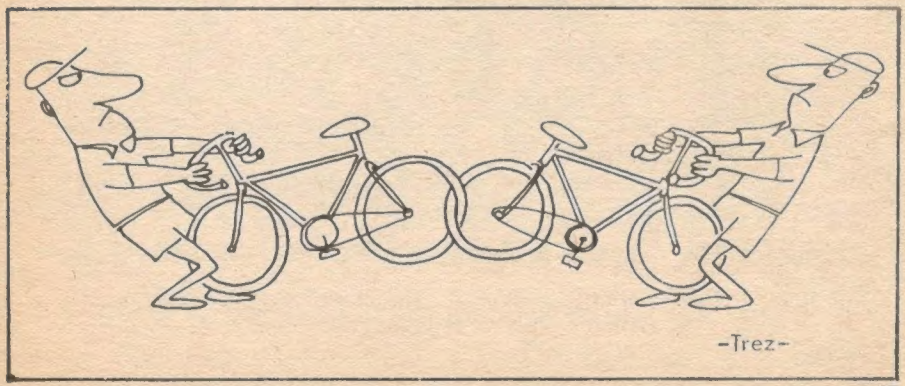

-Trez-

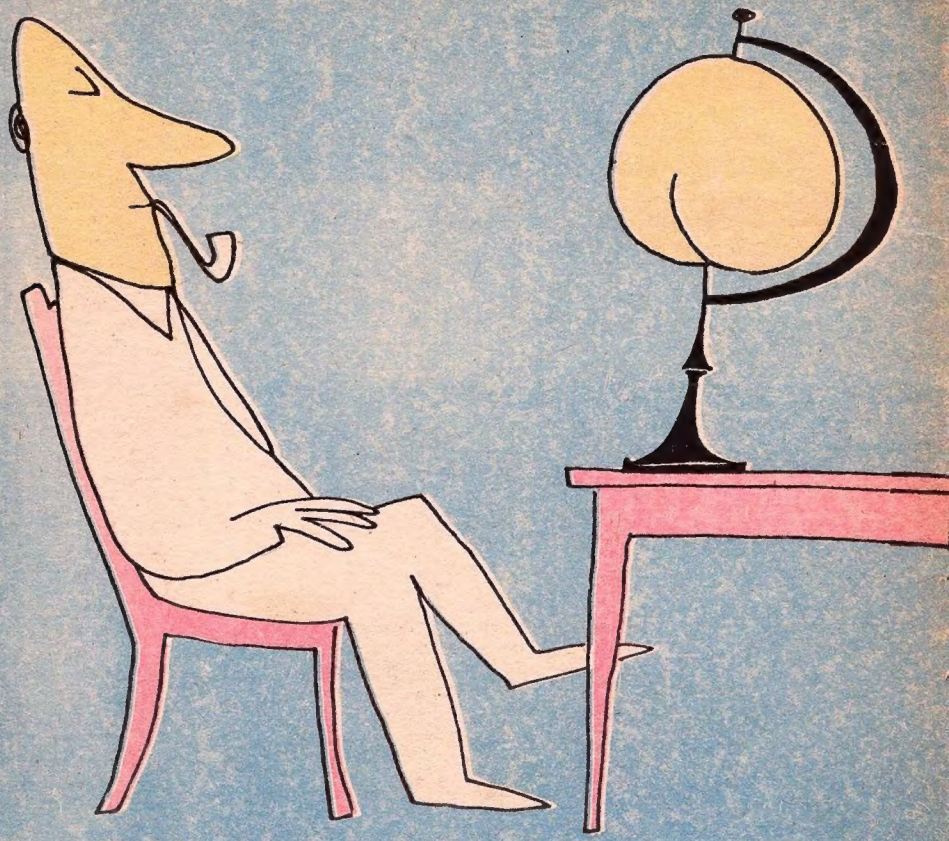

YARIŞMA SONUCU

Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Karikatür Yarışmasının sonucu 37 nci sayımızda ilân edilecektir. Derece alacak karikatürleri, siz, okurlarımız seçeceksiniz. Birinciliği alacak karikatürü seçen her okurumuza, Aziz Nesin'in şu yedi kitabından istedikleri bir tanesi armağan edilecektir:

(Böyle gelmiş böyle gitmez-Şimdiki çocuklar Hâri - ka-Altın Palmiye-Vatan Sağolsun-Üç Karagöz oyunu-Düdükçülerle fırçacıların Savaşı-Sosyalizm geliyor Savulun)

Hangi karikatürü beğendiğinizi bildirmekte acele e - diniz !